

шурти по бълата муриза, по килима . . . Скача Ганчо и реве:
— Олеле-е-е! Ухото ми! . . . Олеле нѣма вече! . . .
Охъ боли! . . . Боли-и-и!

Затичаха мнозина за докторъ и скоро дойдоха петтима доктори. Грабна единъ отъ тѣхъ ухото, лепна го на мѣстото, отгдето шуртѣше кръвта, грабнаха други доктори игли, конци и започнаха да шиятъ . . .

Докторитѣ шиятъ Луданчо пици, тѣ шиятъ, той реве:

— Олеле, боли!.. Ахъ, лоши доктори . . . съ игли ме бодятъ! . . . Олеле, нѣма да пипамъ нищо вече! . . . Ржце имамъ лоши, азъ не съмъ лошъ! . . .

Докторитѣ се усмихватъ и шиятъ. Зашиха ухото му. Намазаха го съ йодъ, превързаха, омотаха главата му съ бинтове и Луданчо заприлича на турски ходжа съ грамадна чалма на глава.

Единъ отъ докторитѣ, голѣмъ веселякъ, хвана Ганчо подъ ржка, заведе го предъ огледалото и му рече:

— Хà огледай се сега, да видишъ какъвъ си хубавецъ!

Всички се засмѣха. . . И Луданчо се усмихна, защото не можеше да се познае въ огледалото, той ли е, или не е той . . .

Дѣдо Слънчо

Съ окръжно № 11,513 отъ 17 октомврий т. г., издадено отъ Министерството на народното просвѣщение СЕ РАЗРЕШАВА НА УЧИТЕЛИТѢ ОТЪ ПЪРВОНАЧАЛНИТѢ УЧИЛИЩА И ПРОГИМНАЗИИТѢ ДА ЗАПИСВАТЪ АБОНАТИ НА ОДОБРЕНИ ДЕТСКИ И ЮНОШЕСКИ СПИСАНИЯ И КНИГИ, ДА ГИ ПОЛУЧАВАТЪ ОБЩО НА СВОЙ АДРЕСЪ И РАЗДАВАТЪ НА УЧЕНИЦИТѢ, КАКТО И ДА СЪБИРАТЪ АБОНАМЕНТА. (Съ това окръжно се отмѣнява окръжно № 10,292 отъ 7. X. т. г.)

Всички абонати на „СВЪТУЛКА“ получаватъ съ четвърта книжка, безплатната премия „АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ“.

Абонамента изпращайте по чекова пощенска смѣтка 770

Редакторъ: АЛЕКСАНДЪРЪ СПАСОВЪ МАЙСКИ, ул. „Раковски“ 187, телефонъ 39-22